

תפארת צבי – יום כיפור

לקט חידושי תורה מאוצרו הגדול של
ב"ק מרן רבינו הגה"ק מספינקא זי"ע

תלמידיו עד כאן, א"ל ולואי מדעו כשאדם עובר עבירה אומר שלא יראני אדם, ע"כ. ולפי"ז אמר דוד המלך לך לצדך חטאתי, צעת שראית את ה' לצדך ודמייתי כי לא יראני האדם, זה גרם לי לחטוא, כי אילו הי' רואה אותי אדם לא הייתי חוטא, וזה היה ההתנלות על שלא היה לו מורא שמים כמו שצריך להיות. וזהו שאמר הכתוב על יום הכיפורים, מכל חטאתיכם "לפני ה'" חטאתי, דזה שחטאתי היה שצביל שהייתי רק לפני ה' ולא הי' שם אדם, וגם על זה מתפללים שמתהרנו, ומצטיח לנו התורה שגם אלו החטאים שהם לפני ה' חטאתו. (מתוך דרשת כל נדרי תשל"ח)

ביוה"פ מסיר הקב"ה המוסכים המבדילים כדי לטהרנו

בי ביום הזה יבפר עליכם לטהר אתכם וגו'. יש לדקדק על הכפל לשון יכפר ולטהר. וצפיה"ק חירלו דמיצת עליכם קאי אלמטה, דאף שהיום הזה מכפר אבל עליכם צעמכם צריכים עוד לטהר אתכם. ולכאורה לפי"ז אם נשאר עוד לטהר עצמינו מאי מהני עיצומו של יום זה.

וי"ל צרמו מוסר דדרך משל למלך שצניו חטאו לאציהם המלך ונתרחקו מפלטיין המלך, ולאחר זמן רצו לחזור בתשובה ולהתחברט על מעשיהם, אבל במשך הזמן נתקלקלו הדרכים ולא היה באפשרי לצוא אל המלך, וצוה גדלה צערם ודאגתם שצעתיים, אבל המלך הוא אב רחום וחנן כיון שראה שצניו נתנו דעתם לתקן מעשיהם תיקן הדרכים והציאם לפניו ונתרצה להם. והנמשל מוצן שצעו"ה נתלכלכו בחטאים ועונות ופשעים ונתרחקו מהמלך הקב"ה, וצומן רב כזה כבר נשצרו כל הניניורות המשפיעים, וצגודל עונותינו נצנו על דינו מסכים המבדילים צנינו וצין קונינו, והיאך יכולים לראות את פני המלך, שאין לצוא לפני המלך צלצושים כאלו שנתלכלכו כל כך, ומה מאוד גדלה דאגתינו, ועל כן המלך השי"ת צרוצ רחמיו וחסדיו כשרואה שצני ישראל נותנים לצ לשוצ אליו צאמת נושא את העון ומסיר המסכים המבדילים, ועי"ז יכולים אצו לשוצ אליו, וזהו מחמת גודל חסדיו מאתו ית"ש ש מסיר המסכים המבדילים כדי שנוכל לצוא לפניו להחזיר בתשובה.

וזהו מרומז צקדר הי"ג מדות של רחמים, נושא עון ופשע וחסאה ונקיה, שדרשוהו רז"ל (שבועות לט.) מנקה הוא לשצים, הלא הקצ"ה נושא העון דוקא לאחר התשובה א"כ הול"ל קודם ונקיה ואח"כ נושא עון. אבל לעניינינו מוצן דעל כן כתיב מקודם

ביום הכיפורים צריכים לזכך גם החומר

כי ביום הזה יבפר עליכם לטהר אתכם וגו' לפני ה' תבהרו. ידוע הדקדוק על הכפל, לטהר אתכם ואח"כ עוה"פ לפני ה' תבהרו. וי"ל צרמו עפ"י דברי הרמב"ן (ריש פר' קדושים) וי"ל, והענין כי צתורה הזהירם צעריות וצמאללות אסורות והתירה הציאה איש צאשתו ואכילת צשר ויין א"כ ימצא צעל התאה מקום להיות שטוף צוימת אשתו כו' ולהיות כסוצא יין וכוללי צשר לנו וידצר כרצונו צכל הנצלות שלא הוצר איסור זה צתורה, והנה יהיה נצל צרשות התורה, לפיכך צא הכתוב אחרי שפרט האיסורים שאסר אותם לגמרי, צוה צדרך כללי שנהיה פרושים מהמותרות ימעט צמשגל וגו' ויקדש עצמו מן היין צמעטו וגו' וגם ישמור פיו ולשונו מהתגאל צריצוי אכילה הגסה ומן הדיצור הנמאס וכו' שנהיה נקיים וטהורים, עכלה"ק.

היוצא לנו מזה שישנו אצל אדם צ' סוגים, א' החטאים צעמכם שצצר על ציווי ה', והצ' לטהר החומר שלא יהי' מגושם כל כך. והוא עפ"י מה דאיתא צתיקוני וזהר (תיקון ז) צראשית אותיות ירא צשת. ומרומז צו שקודם צריכין להיות ירא מן החטא, ואח"כ הסוג הצ' לטהר החומר, וזהו לשון צשת, כי צושה לעמוד לפני הצורה ית"ש צחומר עב צוה וצריכין לזככו. וזהו מוסר השכל צומנינו צעוה"ר שאף שנוהרין צמסירות נפש מדצרים האסורים, אבל אינם נוהרין צדצרים המותרים ולהוטים אחר הגשמיות צכל כח ממש ר"ל כמעשה צהמיות, ה' יזכנו שנוכל לצמאם ולזכך עצמינו. וזהו הכפל, כי ציום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם, שעיצומו של יום מכפר על כל החטאים, אבל נשאר לנו עוד לטהר הגשם והחומר צדצרים המותרים, וזהו לפני ה' תבהרו צשלימות הטהרה וציוך החומר. (מתוך דרשת כל נדרי תש"כ)

מתנצלים על החטאים שעברו רק לעיני ה'

כי ביום הזה יבפר עליכם וגו'. י"ל דהנה דוד המלך ע"ה התנצל ואמר (תהלים נא ו) לך לבדרך חפאתי. ויש לדקדק לכאורה מה צעי להודיע צוה, דפשיטא מה שהאדם פוגם הוא רק להשי"ת צעמנו.

אך יתצאר עפ"י"מ דאי' צגמ' (ברכות כח:) כשחלה רבי יותנן צן זכאי נכנסו תלמידיו לצקרו, אמרו לו רצינו צרכנו, אמר להם יהי רצון שתהא מורא שמים עליכם כמורא צשר ודם, אמרו לו

במסירות נפשו שיראה צניס וצני צניס עוסקים בתורה וצמנות, וזהו הנחת רוח היחידי כשזוכה לראות את הצניס הולכים בדרך התורה"ק, וכן להיפך ח"ו אפי' אם נחסר רק אחד מן הצניס שאינו מתנהג כשורה מה מאוד גדלה מזה נער להאז עד אין שיעור, ומזה לנו רואים המסירות נפש של כל אחד מישראל לקיים מצות ה', וא"כ איך יתכן שיחטאו עוד. אלא האמת הוא שאין מרגישים בענין החטא, שאילו הרגיש בה בודאי היה פורש מזה.

וזהו שאומרים צעת התשובה, לך לצד"ך חטאתי, דייקא לך לצד"ך נתגלה החטא, ורק בעיני"ך עשיתי הרע, אבל אני לא ידעתי את חטאי, כי היצה"ר סימא כ"כ את עיני עד שלא הרגשתי בהחטא, וגם כמ"פ אף אחר החטא איני יודע שחטאתי, ולזה מתנכלים צעת התשובה שזאת היה הגורם שחטאתי. וזהו שאמר הכתוב מכל חטאתיכם לפני ה', לומר שהחטא נתגלה רק לפני השי"ת אבל מצדדו אין מי שידע שחטאתו, ואפי' האדם בעצמו צעת החטא אינו יודע שחטא, וצבא יום הקדוש נתכפר הכל וזוכים שיטהר אותו ה' מכל החטאים. (מתוך דרשת כל נדרי תשל"ו)

שיעלה זכרונינו לטובה וישמח הקב"ה בנו

אבינו מלכנו זכרנו בבורון טוב לפניך. י"ל בדרך משל שאם יש לאחד חבר שאוהב אותו כנפשו ממש, אז צעת שיעלה חזירו על זכרונו, ע"י זכרון זה נעשה צמחה וצטוב לז, וכן להיפך בשוגא, כשמעלהו על זכרונו אין לו נחת מהזכרון זה. וזהו שמצדקשים אבינו מלכנו זכרנו, צעת שזכיר ענמך מאתנו, בזכרון טוב לפניך, יהא זאת אללו ית' זכרון טו"ב, שתשמח מהזכרון הזה.

בדמעות יכולין לתקן כל החטאים

היה עם פיפיות – לב שופכים נבחד במים. כתיב (משלי יג יא) וקובץ על יד ירבה, ויל"ד על לשון וקובץ, דיומר הול"ל ומאסף וכדו'. וי"ל דבענין חטא הידוע עיקר התיקון הוא קיבוץ נדחים לקבץ הניצולות הנפזרים בחטאו, ועבודת הקיבוץ הוא ע"י שכל שנה מתקנים ומקצצים קצת הנפזרים, ועל חסד זה שאנו יכולים לקבץ על יד ולתקן מה שפגמנו זריכין אנו להרבות בשבח והודאה לה' שזיכה אותנו צתיקונים אלו, ונצקש גם על להצא שזוכה לתקן כל כחמינו ופגמינו נפשינו. וזהו וקובץ"ך על יד, היינו תיקון החטא, ירצה, בהודאה לה' שנתן לנו הזיכה לשבז לפניו.

ובתב צספה"ק זרע קודש (חנוכה ליל ה') מים נוטריקון מוציא יקר מזולל עיי"ש. וי"ל ברמו דצריו דע"י שמרצין צדמעות וצבי של מים, יכולין לזכות להוציא יקר מזולל ולתקן החטא. וזהו כוונת אמרינו לב שופכים נכחך כמים, ר"ל צדמעות של לב יכולין לזכות לתיקון החטאים שיהיה צחינת מים, להוציא יקר מזולל.

נושא עון, דהיינו שהקצ"ה מגזיה העונות ומסיר המסכים המצדילים ועי"ז יכול להיות אח"כ ונקא לשצים, שנעשה תשובה, דבלא זה שסיר הקצ"ה מקודם המסכים המצדילים היאך יגיע תשובתינו לפניו ית"ש, וזהו החסד שנכתב צי"ג מדות של רחמים.

ובזה י"ל גם ברמו הכתוב כאן, שציוס הקדוש הזה הקצ"ה מתחסד עמנו להסיר מעלינו המסכים המצדילים וזוכים לצוא לפני המלך ממש צלי שום מסך המצדיל, ומי זריך ורואה יותר מזה מלצוא לפני המלך, וצעת שזוכים לעמוד לפני המלך מתורן ומיושב הכל. אבל מורי ורבותי, אנו זריכין לראות שלא ניבזש צמעשינו של כל השנה, כמה וכמה ימים ושצועות עצרו עלינו צלי קציעות עמים לתורה, ועוד כמה דצרים שאין צורך לפרטם, וגם דצרכי הנניעות היאך מתנהגים בצחינו, על כן צעת שנכנסים ציוס הקדוש הזה לפני המלך נתעורר בתשובה. וזהו כי ציוס הזה יכפ"ר עליכם, יכפר הוא לשון קינוח מלשון (בראשית לב ב) אכפרה פניו, (עי' רש"י שמות לב ל, אכפרה, אשים כופר וקנוח וסתימה לנגד חטאתכם), שהיוס הזה הוא מקנה ומתקן הדרכים ומסיר המסכים המצדילים, ועי"ז יכול להיות עליכם לטהר אתכם, וזהו החשיבות של היוס הזה, כי בלא זה לא היו יכולים לטהר עצמינו ולצוא לפני המלך כלל, ועל כן ציוס הזה יקדש כל אחד את עצמו ויטהר מעליו כל עונותיו בצבלה על להצא, ועי"ז נוכל כל אחד להושע צמה שצריך, שלא יהיה עוד צצתי צני ישראל לצבות נצצרים, והקצ"ה יסיר כל נער ומכאוב מעל צני ישראל.

(מתוך דרשת כל נדרי תשל"ג)

הקב"ה מכפר על החטאים שהוא לבדו יודע

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו. י"ל דהנה דוד המלך ע"ה אמר (תהלים נא ו) לך לבדך חטאתי והרע בעיניך עשיתי. ויש לדעת מה כוונתו באומרו לצד"ך, ולא היה די באומרו אמר לך חטאתי. וגם לשון צעיני"ך מיותר. ובספה"ק רמזו שהתנכל על חטא העינים, לומר הרע צעיני"ך, באותן העינים שנתת לי צעינים הללו עשיתי הרע שפגמתי בהם. מורי ורבותי, מי זה שיכול לומר זכיתי לצי שלא פגמתי צעינים בהסתכלות צמקומות שאין רשאי, אין מי שינכל מזה, וע"כ צריך כ"א לשבז לתקן פגם העינים שנתן לו השי"ת.

ואפשר לרמו עוד, דצחמת יש להתצונן איך יתכן שיחטא האדם, הלא עינינו הרואות שצני ישראל מדקדקים בצלה כצחמורה, ואפילו צעינים שהם רק ממסורת האבות מקיימים בשלימות, והיאך יתכן שיעבור האדם על מצות ה'. רק הסיבה לזה הוא שהיצה"ר מסמא את העינים, וצעת החטא אין אנו יודעים שעתה הוא עובר על מצות המלך, ואפילו אח"כ אין מרגיש בחטאו. והראיה לזה שכל אחד מישראל מוכן למסור נפשו צשציל מצות ה', וכמה כוחות משקיע כל אב לגדל את צניו לתורה, ממש

עניני תשובה

בתשובה שלימה נחשב גם שקיים המצות שחיסר

בפרשת התשובה נאמר (דברים ל ט) כי ישוב ה' לשוב עליוך לשוב באשר שש על אבותיך. ולריך ציבור מהו ענין השמחה שיתאים לומר שישוה ה' לשו"ש עליך.

ונראה לומר בדרך פשוט, עפ"י מה שהאריך בספ"ק דברי חיים (פר' נצבים) בגודל כח התשובה, דלכאורה איך מועיל תשובה על כל התרי"ג מצוות, דבשלמא על מצוות ל"ח שייך כפרה שחטא נגדו ית' בעבור רצונו, והוא ברוב רחמיו מוחל על כבודו ומקבל התשובה, אבל מצוות עשה שיעקר הכוונה להיות האברים כלי מוכן לקבל קדושה וצרכה, כי כן גורה חכמתו ית"ש ש"ע"י רמ"ח מ"ע יתכשרו הכלים לקבל קדושה ויהא אדם מוכנה לקדושת מלכו של עולם, אך אם אין עושה המצוה אין לו מקום להיות זו השראה להקדושה, כמו שאין מצוה ליטול לולב בכל השנה, גם אם יטול הלולב לא יעשה זוהי פעולה

צאצאיו, כיון שגורה חכמתו ית' שיתעבד פעולת המצוה בנטילת לולב דוקא בזמן המג ולא זולת, וכמו"כ נהי שהקצ"ה מוחל להעובר על מ"ע, אבל מ"מ כיון שלא עשה פעולה בזמן הידוע, מהיכן יומשך עליו הקדושה. – וציאר עפ"י אמרם ז"ל (פסחים נד.) תשובה קדמה לעולם, וכמו בהתורה שנבראת קודם העולם ע"י

שאלם מקיים התורה בכל מצוה מחזק ומנהיג הצרואים כולם יחד ומקיים כל העולם, כמו כן בתשובה שנברא קודם ראשית העולם, מסתמא נכלל בהתשובה כל ההנהגה, ואפילו פגם האדם יוכל לתקן ע"י התשובה, עיי"ש.

וזהו שמגלה לנו הכתוב, כי ישוה ה' לשו"ש עליך לטוב, כלומר שע"י כח התשובה שאלם שב להשי"ת בתשובה שלימה ומתקן מעשיו, אז מגיע ששון ושמחה להשי"ת, כיון שעל ידה נתקנים כל התרי"ג מצוות, הן מצוות ל"ח וגם מ"ע.

ומנאל את אצדיתו, ולכן גם אלל האדם כן הוא, שבעת שמתרחק מהשי"ת על ידי עוונותיו הרי אצד כח הקצ"ה שהיה לו, שעל ידי מעשיו הרעים הסיר בעצמו כח השי"ת ממנו והשגחתו מעליו, וכאשר שב בתשובה ומצקש שוב כח הקצ"ה שיראה וירגיש שיש חלקי גדול בעולם ויחול אימתו עליו, על זה מצטיח לו התורה"ק "ומנאלת", שימנאל מה שנאצד ממנו.

ועפ"י יתורץ גם קושיית המפרשים כמה שמתחיל וצקשחם צל' רבים, ומקיים ומנאלת צל' יחיד, ולדברינו הכוונה כי הצקשה כל אחד מצקש בכללית על דבר אחד, דהיינו שמצקשין למנאל כח הקצ"ה, אבל לגבי המנאלה מנאל כל אחד לפי תכונת נפשו ולפי עבודתו הכל לפי מה שהוא אדם, ולכן נכתב צל' יחיד, דמנאלת השי"ת מתחלקת אלל כל יחיד ויחיד באופן נפרד.

עיקר התשובה תלוי בכוונת הלב ברגע התשובה

שמעתי בשם כ"ק אדמו"ר [שר שלום] מבעלזא זצלה"ה, שפעם אחת בלמדו בהרמב"ם (פ"ב מהל' תשובה ה"ב) ההלכה שהתשובה צריך להיות באופן שיעיד היודע תעלומות שלא ישוב אליו עוד אל החטאים, והאיך יכולין לזכות לזה בזמן הגלות כל זמן שאין עוד התיקון השלם. אבל אחר כך נתיישב בדעתו שהפירוש הוא, שבאם באותו רגע שהאדם עוסק בהרטה על מעשיו, ומרירות לבו על זה הוא כל כך שהיה רוצה שלא יהיו עליו המעשים הללו, וממאם אותם [עכ"פ בעת התשובה], אז הקב"ה מעיד עליו, היודע תעלומות לבו, שהוא באחת באותו רגע מושלל מכל וכל מהמעשים הקודמים, ומוסכם בלבבו שהשי"ת יזכהו שלא ישוב אליו עוד, אל המעשים כאלו. (מכתב יד קדשו – בהגהת דרשת כל נדרי תשמ"ח)

בידיעה שהטאנו נתעורר החסד שנובה לשוב

חטאות נעורי ופשעי אל תזכר בחסדך זכר לי אתה (תהלים כה ז), ואפשר להצין המשך הפסוק, לאחר שמוכיר החטאים ופשעים מזכיר כח החסד, על פי מה דמוצא ממרן הצעש"ט זללה"ה (בפירושו למזמור הודו, נדפס בסידור כתר נהורא), דתיצת נדח"י גימטריא ע"ב,

שהיא חס"ד. ויתכן שזהו הרמז כאן, חטאות נעורי ופשעי, מה שנדחו ח"ו מהשי"ת על ידי החטאים והפשעים, ומעמה כמה נתחזק שנושע אחר שעבר זמנים קשים בחטאים ופשעים, הענה לזה הוא לצקש מהשי"ת שיחשוב לנו לחשיבות מה שאנו יודעין ואנו מרגישין שאנו נדחים מאתו ית"ש, וזכות זה יתעורר לנו החסד, ולזה מזכיר אחר כך, כחסד"ך זכר לי, כהרמז נדח"י שבגימטריא חס"ד, דזכות שאנו יודעין שחטאנו ופשענו ואנו יודעין שאנו נדחים, יתעורר לנו החסד.

בתשובה נתקן גם עת החטא

מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו (איכה ג ט). יש להצין דלכאורה הול"ל גבר על שחטא. וי"ל דהנה אחר היודיו אשמנו בגדנו וכו', שמתוודים על החטאים והקצ"ה מוחל לנו, אומרים שוב סרנו ממנותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לנו, הכוונה

בתשובה יזכה למצוא כח השי"ת אצל עצמו

ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו וגו' (דברים ד כט). דקדקו המפרשים שמתחיל בלשון צקשה ומקיים צמנאלה, שהם שני דברים הפכיים, שמנאלה צא בדיקח הדעת ולא צקשה. וי"ל בלשון מנאלה שייך גם אם מצקש דבר הנאצד לו

מחשבה זו נרמזת לדחות ולא להמשיך בה שום אופן, כי לא תביא את האדם להוסיף צעזועת ה' בחשק וחיות, אדרבה מחשבה זו משפילו עד לעפר, ומעוררות אותו לחשוב מה חשיבות יש לי עוד צעזועתי אחר שחטאתי נגד ה', והינה"ר מכניס צו מחשבות כאלו תמיד כדי שזכור החטאים, שעל ידי זה יפול צעזועת ולא ירגיש חיות והרגש שום עבודה, הן צמורה והן צמפלה, ומהו עמנו יש לראות שמחשבה זו אינה צרה מנד הקדושה, דמחשבה שצרה מנד הקדושה מעוררת את האדם לתשובה ומיקון המעשים להוסיף צעזועת השי"ת בחשק וחיות, ולשמות על מה שזוכים להקרא בשם ישראל ולצוא עוד למקום קדוש לומר דיבור אחד לפני השי"ת, וכלום יש שמחה יותר מזה, אבל מחשבה כזו המצטלו מהשמחה צעזועת השי"ת נרמזת לדחות כמו מחשבה זרה ממש.

ועל החטאים עצמם אין לדאוג כל כך צממידת, אדרבה יוסיף צעזועת ה' בקנין מנוות ומעשים טובים, וכדרשת רז"ל (ויק"ד פכ"א ס"ה) כי צמחצולות תעשה לך מלחמה (משלי כד ו), אם עשית חצילות של עצירות, עשה כנגדן חצילות של מנוות. ולהתפלל ולומר דיבורים לפני השי"ת צממחה וצמחשק, ואלא לצד רגע אחד משמחה וחיות שזוכה להיות צין יראי ה' ולצוא למקום קדוש.

וזהו אחד ממתחצולות היצר להכניס צאדם מחשבת החטא כאלו מעורר אותו לתשובה כדי להפילו צעזועת, והוא ע"ד שפירש הצעש"ט הק' זי"ע אמרס ז"ל (שבת עה.) שוחט משום מאי חייב משום נוצע. ופירשו צמוס' (ד"ה שוחט) אשוחט דעלמא קאי, ע"כ. ופירש הצעש"ט שוחט דעלמא היינו הינה"ר שנקרא שוחט דעלמא, דלעתיד יקבל עונשו שהקצ"ה שוחטו (סוכה נב.), וזהו שהקשו משום מאי מחייב, כלומר והלא הוא רק ממלא השלימות של הקצ"ה ולמה נענש. ומירלו משום נוצע, שנוצע העצירה למנוה ומנוה לעצירה, ולא ניתן לו רשות לרמאות את האדם על עצירה שהוא מנוה, וע"כ יתחייב לעמיד צדין, ע"כ. — ואם כן מוצן האופן שמעורר את האדם צמחשבה לתשובה שגראה כמנוה, כדי להטרידו מעצודת השי"ת ולהפילו צעזועת.

דהגם שנמחל לנו על עמס החטא, מכל מקום עדיין לא נתקן הזמן שחטאנו, ונחסר לנו המנוות ומעשים טובים שהיינו יכולים לעסוק צאותו הזמן, על כן אחר הוידוי מתנללים גם על חקרן המנוות שלא עשינו צעת ההוא. וזהו מה יתאוון אדם חי גצר על חטאי"ו, לשון חקרן, כמו (מ"א א כא) אני וצני שלמה חטאים, פירש"י חסרים. שעל ידי החטא חסר לו עוד מעשיית המנוות שהיה יכול לעשות אז, וגם על זה נרמז האדם להתאוון ולהתנלל.

חסד ה' להכניס בחוטא רוח שטות שלא יפגם דעתו

אמרו רז"ל (סוטה ג.) אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נבנם בו רוח שטות. ויש לומר הטעם למה עשה הקצ"ה ככה שיכנס צו רוח שטות, דזהו כדי שלא יפגם דעתו צמחטאו, כדי שיהיה לו תקנה אחר כך. והוא על דרך שמשלו צמפה"ק לאחד שנטבע צנהר, שכל עוד שראשו לא נטבע ונמלא גבוה מגלי היס, עדיין יש לו תקנה ויכולים להצילו ולהחיותו, אבל אם ח"ו גם הראש הוא מכוסה צמים, אזי אין שום מקום להצילו לחיים חלילה. וכמו כן הוא צמחטאי האדם שאם אין דעתו נפגם, עדיין יש לו תקנה לשו צמשובה. ועל כן לטובת האדם עשה הקצ"ה כן שיכנס צו רוח שטות צעת החטא, ולא יחטא צדעתו אלא צרות השטות, כדי שיהיה לו תקנה אחר כך צמשובה.

מלחמת היצר רק בחבילות של מצות

הנה צעת שעולה מחשבה זרה צלצ האדם, אז כל מי שיראת ה' נוגע צלצו ידחה אותה ולא יסור אחר מחשבותיו לחשוב מה שנגד רצון הצורה ח"ו, אבל ישנו מחשבה אחת צמציא השטן הוא הינה"ר צלצות צני אדם כדי לטורדם מעצודת ה', והוא מחשבת "וחטאתי נגדי תמיד" (תהלים נא ה), שכפי הנראה הוא מחשבה טובה להזכיר החטאים כדי לשו עליהם, אבל צאמת אינו כן, וגם

מודעה ובקשה לכל אנשי שלומינו הע"י

כאשר פרסמנו מכבר עומדים אנו בעז"ה בסוף הכנה לדפוס של ספר תפארת צבי "חלק ויקרא" ממרן רבינו זי"ע חידו"ת ממשך כשלשים שנה, משנת תשכ"ח עד שנת תשנ"ז עת פטירתו להה"ה, והוגהו בכתי"ק עינינו נשוואות קדם אנ"ש להושיט לנו יד עזרה ולבוא לעזרתנו שנוכל להמשיך בעבודת הקודש לברר מקחו של צדיק

גם מי שיש תחת ידו איזה ד"ת ממרן רבינו זי"ע, בכתב או בע"פ, יתקשר אתנו בהקדם

כדי שנוכל לצרפם אל הקודש כלולים בהדרם לזכות בהם את הרבים

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו ובזכותו הגדול נכתב ונחתם לגמור חותם חיים טובים בתוך שאר ישראל אמן

מכון תור"ה